

شناسنامه ای برای گوشی سرراهی!

سمیه محمدنیا حنایی - اگر به مغازه های گوشی همراه فروشی گذرتان افتاده باشد، با انواع مختلفی از گوشی آشنا می شوید که در یک طبقه بندی جدید قرار گرفته اند. مثلاً گوشی های جعبه دار، گوشی های دارای ضمانت نامه یا گوشی های با کد و بی کد! تکلیف گوشی های با جعبه و بی جعبه تقریباً روشن است و متأسفانه بیشتر آن ها نه همه آن ها گوشی های به سرعت رفته اند. اما تفاوت گوشی های دارای ضمانت نامه و ضمانت نامه ندار به وجود این حمایت بعد از خرید برمی گردد. در حالت کلی گوشی هایی که از مبادی رسمی کشور وارد شده باشد و به اصطلاح برگه سبز داشته

باشد، بنا به قوانین شرکت تولید کننده با ضمانت نامه برای مدت محدودی محافظت می شود. اما گوشی های قاچاق از این حمایت محروم هستند. با اجرای طرح رجیستری که طرح موفق دولتی برای مبارزه با قاچاق گوشی همراه بود، نوع جدیدی از گوشی ها با عنوان با کد و بی کد یا به عرصه بازار گذاشتند. منظور از کد همان کد رجیستری است که در صورتی که گوشی فاقد این کد باشد، عملاً در سیستم مخابراتی کشور جایی ندارد. گوشی هایی که به صورت چمدانی یا مسافری به ایران می آیند، از همین نوع هستند. چنان چه شما در دام چرب زبانی فروشندگان، یک گوشی بی کد خریداری کردید، باید بدانید که بعد از انداختن یک سیم کارت ایرانی، تنها ۳۰ روز فرصت دارید تا کد رجیستری آن را بگیرید. از آن جایی که

گرفتن کد رجیستری منوط به داشتن گذرنامه تازه استفاده شده است، بهتر است از خیر آن بگذرید. اما اگر واقعا طی دو ماه اخیر از سفر خارج برگشته و سوغاتی با خود گوشی همراه آورده اید، ادامه مطلب را از دست ندهید.

برای گرفتن کد رجیستری باید وارد سامانه همتا شوید، سپس بخش مربوط به اطاعات فردی گذرنامه را پر کنید. شما براساس اطلاعات آن باید طی ۶۰ روز گذشته یک سفر خارجی داشته باشید. سپس با وارد کردن اطلاعات مدل گوشی، مبلغی که باید به عنوان هزینه گمرک بپردازید محاسبه می شود. این مبلغ برای گوشی های آیفون و اپل چیزی بین ۲ میلیون و ۵۰۰ تا ۳ میلیون تومان اما دیگر برندها تا یک میلیون و ۵۰۰ تومان است.

درآمدزایی از سرمایه به جای کار!

تازه ترین اطلاعات وزارت کار نشان می دهد که سهم درآمد از محل سرمایه گذاری رشد بیشتری از درآمد کاری خانوارها داشته است

رفته است. داده ها همچنین حاکی از این هستند که فعالیت اصلی محل کار سرپرست خانوار نیز احتمال کسب درآمد بیشتر یا کمتر خانوار را دستخوش تغییر خواهد کرد. امروز با استناد به گزارش های اخیر مرکز آمار و اطلاعات راهبردی وزارت کار، نگاهی به تازه ترین وضعیت درآمد خانوارها با توجه به اطلاعات سال ۹۸ خواهیم داشت.

به موازات افزایش فاصله طبقاتی ناشی از تورم، ارقام درآمد هزینه خانوار نیز گاهی واقعیات قابل توجهی را نمایان می کند. از جمله این که در سال های اخیر، سهم درآمدهای متفرقه از درآمد خانوار رو به افزایش بوده است. این موضوع به خصوص در بین دهک های بالاتر، بیشتر خود را نشان می دهد. از سوی دیگر درآمد برخی قشرها تا دو برابر متوسط درآمد کل خانوارها بالا

محمد
حقوق
روزنامه نگار
اقتصادی

روی آوردن خانوارهای شهری به درآمدهای متفرقه

متوسط درآمد ماهانه (پولی و غیر پولی) یک خانوار شهری در سال گذشته ۴/۵ میلیون تومان بوده که نسبت به سال ۹۷، ۲۴/۴ درصد افزایش را نشان می دهد. درآمدهای صرفاً پولی خانوارها نیز حدود ۳ میلیون و ۳۰۰ هزار تومان بوده که رشد ۲۱/۳ درصدی نسبت به سال ۹۷ داشته

است. در این رابطه سهم درآمدهای متفرقه (مانند حقوق بازنشستگی، اجاره بهای مسکن شخصی، درآمدهای بورسی، سود سپرده های بانکی، ارث و...) در درآمد خانوارهای شهری قابل توجه است. به طوری که این گروه از درآمدها، با سهم ۳۲/۵ درصدی، بیشترین سهم از درآمد خانوارهای شهری را به خود اختصاص داده اند. همچنین رشد سالانه این درآمدها (۳۶/۲ درصد) نیز از

رشد دیگر گروه های درآمدی در سال ۹۸ بیشتر بوده است.

محل درآمد دهک های درآمدی

در سال ۹۸ و در بین چهار دهک اول درآمدی، بیشترین درآمد سالانه یک خانوار شهری حاصل از حقوق بگیری بخش خصوصی و تعاونی بوده است. با این حال از دهک پنجم به بعد، بیشترین درآمد پولی یک خانوار، از درآمدهای متفرقه بدون احتساب پاران و کمک هزینه به دست آمده است. نمودار ۱ جزئیات بیشتر در این باره را نشان می دهد.

مشاغل مختلف چقدر درآمد کسب می کنند؟

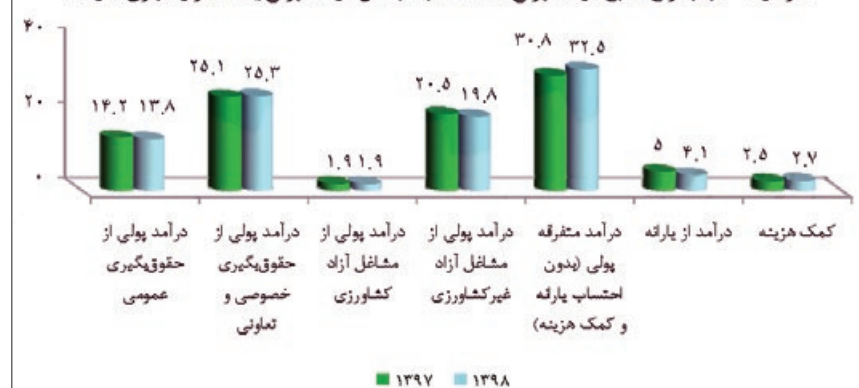
جدای از طبقه بندی کلی منابع درآمد پولی، درآمد خانوارها از منظر گروه شغلی سرپرست خانوار نیز قابل توجه است. گزارش وزارت کار در این زمینه نشان می دهد که در سال ۹۸ بیشترین درآمد سالانه یک خانوار شهری به خانوارهایی اختصاص داشته که شغل سرپرست خانوار در گروه شغلی «قانون گذاران» و «مقامات عالی رتبه و مدیران» قرار داشته است. این داده ها نشان می دهد درآمد سالانه مدیران و مقامات

عالی رتبه و قانون گذاران در این سال برای اولین بار از مرز ۱۰۰ میلیون تومان (ماهانه ۸ میلیون و ۷۵۸ هزار تومان) گذشته که دو برابر متوسط درآمد سالانه یک خانوار شهری است. از سوی دیگر کمترین درآمد سالانه یک خانوار شهری به خانوارهایی اختصاص داشته است که شغل سرپرست خانوار در گروه شغلی «کارگران ساده» قرار دارد. درآمد سالانه این گروه در سال ۹۸ به ۳۴ میلیون تومان (ماهانه ۲ میلیون و ۸۷۵ هزار تومان) رسیده است. نمودار دوم اطلاعات بیشتر در این باره را نشان داده است.

کار در کجاها پر درآمدتر است؟

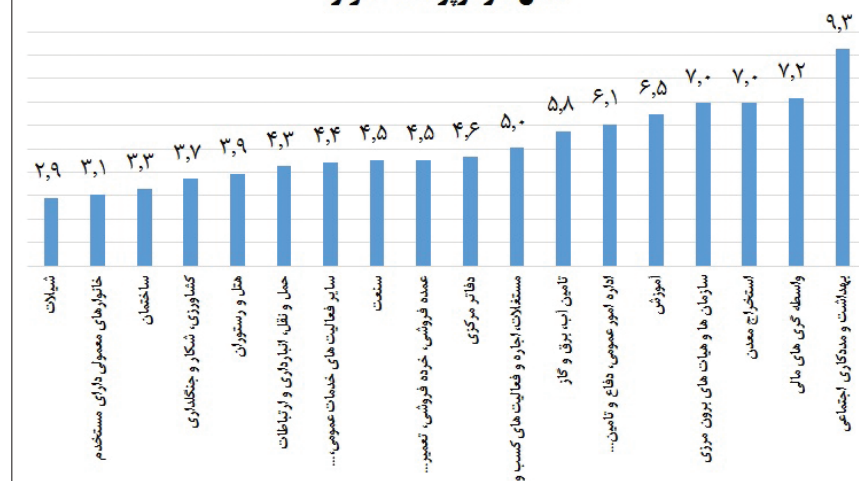
منظر دیگر در خصوص درآمد خانوار، به محل کار سرپرست خانوار بر می گردد. بر این اساس، آمارها نشان می دهند که در سال ۹۸، بیشترین درآمد سالانه یک خانوار شهری به خانوارهایی اختصاص داشته که فعالیت اصلی محل کار سرپرست خانوار، در گروه «بهداشت و مددکاری اجتماعی» بوده است. کمترین درآمد سالانه از این منظر نیز مربوط به خانوارهایی بوده که فعالیت اصلی محل کار سرپرست خانوار در گروه «خانوارهای معمولی دارای مستخدم» یا «شیلات» قرار داشته است. نمودار سوم اطلاعات بیشتر در این باره را نشان داده است.

نمودار ۱- سهم انواع منابع درآمد پولی سالانه نسبت به کل درآمد پولی یک خانوار شهری (درصد)

نمودار ۳- متوسط درآمد سالانه یک خانوار شهری در سال ۹۸ بر حسب فعالیت اصلی

محل کار سرپرست خانوار

نمودار ۲- متوسط درآمد ماهانه یک خانوار شهری در سال ۹۸ بر حسب گروه شغلی سرپرست خانوار (میلیون تومان)

گروه شغلی سرپرست خانوار (میلیون تومان)

